

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ενάντια σε κάθε μορφή εξουσία κι εκμετάλλευση.
Για μια κοινωνία βασισμένη στην ελεύθερη βούληση
και στην αλληλοβοήθεια των ατόμων που την αποτε-
λούν.

Για την απαλλαγή του ανθρώπου απ' το "νόμο" και
την ιδεολογία του κέρδους.

ΑΘΗΝΑ, 23 ΓΕΝΑΡΗ 1993 - ΤΕΥΧΟΣ 69

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΣΟΝ
ΚΟΛΠΟ!

ΘΕΣΕΙΣ...
ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ...

"Ζυένα με ελίτην..."

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ο υπουργός Παιδείας, κ. Σουφλιάς, σε μια προσπάθεια να απομονώσει και να συκοφαντήσει σαν "ανώριμο" τον αγώνα των μαθητών, συγκάλεσε στις 14-1-93 το ΔΣ του ΟΕΕΚ, στο οποίο συμμετέχουν και τα ΔΣ της ΓΣΕΕ, του ΣΕΒ και της ΓΣΕΒΕ. Εκεί, σε μια ακόμη εκδήλωση της πλήρους σύμπνοιας και συνεργασίας των "κοινωνικών εταίρων", συναποφάσισαν ότι τα ΙΕΚ είναι "εργαλείο για την αντιμετώπιση της ανεργίας" και "ισχυρός εκπαιδευτικός θεσμός", όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ κ. Κανελλόπουλος. Τις ίδιες θέσεις υπέρ των ΙΕΚ επανέλαβε και στις 15-1-93 η ΓΣΕΕ, σε ένα εκτενές και φλύαρο δελτίο τύπου.

Μετά από αυτά, μόνο σαν εκδήλωση υποκρισίας και σαν πρόκληση προς το αγωνιζόμενο μαθητικό κίνημα μπορούμε να θεωρήσουμε τη δήλωση "συμπαράστασης" στον αγώνα μας.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ

την ηγεσία της ΓΣΕΕ για αυτή την αντιμαθητική και αντιεκπαιδευτική της σύμπραξη με την κυβέρνηση.

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ

1. Οτι δεν εκχωρούμε σε κανένα το δικαίωμα να αποφασίζει για μας, χωρίς εμάς.
2. Οτι το μαθητικό κίνημα, μετά από ώριμη συζήτηση, έχει ομόφωνη απόφαση, με την οποία ζητά την κατάργηση των ΙΕΚ (δημοσίων και ιδιωτικών).

ΚΑΛΟΥΜΕ

τους εργαζόμενους, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι γονείς, να συμπαραταχθούν αγωνιστικά στο πλάϊ μας, γιατί ο αγώνας μας είναι αγώνας παλλαϊκός, είναι αγώνας για το δικαίωμά μας στη μόρφωση, ενάντια στους ταξίφραγμούς και όλους τους στυλοβάτες τους.

ΚΑΤΑΛΗΨΗ 4ου ΤΕΛ ΑΘΗΝΩΝ

■ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, μετά από περισσότερες από 60 μέρες απεργίας πείνας, αφέθηκε, τελικά, ο ολικός αρνητής στρατεύσης Νικ. Μαζιώτης, αφού το συμβούλιο επιλογής στρατευσίμων τον έκρινε "απροσάρμοστο στη στρατιωτική ζωή"... Το πώς οι έννοιες ΣΤΡΑΤΟΣ και ΖΩΗ μπορούν να ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ (αφού... ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ) εξακολουθεί να παραμένει αίνιγμα...

■ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ, πάλι μετά από πολυήμερη απεργία πείνας, έχει αφεθεί και ο Βαρδής Τσουρής (πριν την πρωτοχρονιά, αλλά η πληθώρα ύλης εξαφάνισε, δυστυχώς, την είδηση απ' το προηγούμενο τεύχος).

■ Η ΒΙΑΣΥΝΗ ΒΛΑΠΤΕΙ. ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΣΑΝ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΑΜΕ ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ. Ο

ΝΙΚΟΣ ΔΕΒΑΕΤΟΓΛΟΥ ΔΕΝ ΔΙΕΤΕΛΕΣΕ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ, αλλά απλά σύμβουλος... ΖΗΤΑΜΕ ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΥΠΕΔΕΙΞΑΝ ΤΟ ΛΑΘΟΣ...

■ Τέσσερεις αγωνιστές της Dev - Sol κρατούμενοι στη χώρα μας, ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ στις 28-1-93, κατηγορούμενοι, σε βαθμό κακουργήματος, για ρίψη μολότωφ εναντίον μπάτσων στις αρχές του 1992. Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΘΗΝΑΣ τους συμπαραστέκεται και ζητάει την ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥΣ.

■ Ευχαριστούμε την Αναρχική εφημερίδα ΑΠΟΠΕΙΡΑ, που μας έστειλε δωρεάν το τελευταίο & πολύ ενδιαφέρον τεύχος της. Ευχαριστούμε επίσης τον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ για τα βιβλία "ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ" ΚΑΙ "ΓΙΑ ΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ".

Σπασίβο!

Τα γενικά επιτελεία των κρατών που - β' επικεφαλής τις ΗΠΑ - στις 14/1/1993 (δύο ακριβώς χρόνια μετά την πρώτη εισβολή) εισέβαλαν για δεύτερη φορά στο Ιράκ, για να "πλήξουν" τις συστοιχίες πυραύλων, που ο Σαντάν είχε εγκαταστήσει σε κερλοχή ακαγορευμένη απ' τον ΟΗΕ", έσπευσαν, με τη λήξη της εκπαιρέτησης, να συγχάρουν εκείνους που συμμετείχαν σ' αυτήν για την "ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ" εκτέλεση της αποστολής τους...

Δυο μέρες αργότερα, στις 16/1/93, μαθεύτηκε ότι... οι "ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ", που υποτίθεται ότι χτύπησαν μόνο στρατιωτικές εγκαταστάσεις στην έ-
 ρημο, ΕΙΧΑΝ ΘΕΩΡΗΣΕΙ... ΠΥΡΑΥΛΟ (!), ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ΣΕ ΠΟΛΗ, με αποτέλεσμα ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΔΕΚΑΕΝΙΑ ΑΜΑΧΩΝ ΙΡΑΚΙΝΩΝ...

Όπως κού εύκολα μπορεί κανείς να καταλάβει, η "ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ" των "ΥΠΕΡΕΥΧΡΟΝΩΝ ΟΠΛΩΝ" των ΗΠΑ και των Ευρωπαϊκών συμμάχων τους, δεν είναι μόνο στοιχείο ΚΑΥΧΗΣΙΟΛΟΓΙΑΣ των στρατιωτικών... δεν είναι μόνο ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΑΛΟΥΝ ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ (σύμφωνα, μάλιστα, με το διεθνές "δίκαιο" που οι ίδιοι "θέσπισαν")... ΕΙΝΑΙ - ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ - Δ Ι Α Φ Η Μ Ι Σ Τ Ι Κ Ο Σ Λ Ο Γ Κ Α Ν , που αποσκοπεί στο να πείσει άλλα κράτη ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΟΥΝ ΟΠΛΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ, έτσι ώστε ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΟΙ ΠΟΛΥΘΩΝΙΚΕΣ (Αμερικανο-αγγλο-γαλλο-γερμανικές κλπ.) ΕΤΑΙΡΙΕΣ, ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΤΑΚΕΥΑΖΟΥΝ.

Οι "ειδικοί", ωστόσο, του στρατο-τεχνοκρατο-βιομηχανικού συγκροτήματος των ΗΠΑ και της ΕΟΚ ξέρουν κού καλά ότι . Η ΠΟΛΥΔΙΑΦΗΜΕΜΕΝΗ "ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ" ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΤΟΥΣ - και κατά συνέκεια Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΩΛΕΩΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΜΑΧΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ - ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΚΑΚΟ-ΣΤΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΞΕΔΙΑΝΤΡΟΠΗ Α Π Α Τ Η !

Λίγους μήνες μετά τη "λήξη" του Πολέμου στον Περσικό Κόλπο ("λήξη", που θα έπρεπε κανείς να διαθέτει μηδενικό δείκτη νοημοσύνης για να πιστέψει στην αλήθεια της), το Σεπτέμβριο του 1991, το κερλοδικό SPECTRUM, που εκδίδεται στις ΗΠΑ από το Institute of Electrical and Electronics Engineers (Ινστιτούτο Ηλεκτρολόγων και Ηλεκτρονικών Μηχανικών - γνωστότερο σαν IEEE. Πρόκειται για ένα διεθνές όργανο, που στους κόλπους του συσπειρώνει τους "κόρυφους" επιστήμονες και τεχνικούς του είδους), κυκλοφόρησε ένα ειδικό αφιέρωμα στα όπλα, που χρησιμοκοιήθηκαν στις πολεμικές εκπαιρέσεις, με τον τίτλο "GULF LEGACY - War as a test lab" (Η Κληρονομιά του Κόλπου - Ο Πόλεμος σαν εργαστήριο δοκιμών). Στις σελίδες 53-58, κάτω από τον γενικό τίτλο "The challenge of post-Gulf conflicts" (Η πρόκληση των συγκρούσεων μετά τον Κόλπο), δημοσιεύονται απόψεις 11 ειδικών (στρατιωτικών, πολιτικών κι ανεξάρτητων ερευνητών από τις ΗΠΑ, τον ΟΗΕ, το Ισραήλ και τη Γαλλία). Προλογίζοντάς τους, ο εκδότης του τεύχους (ηλεκτρονικός), George F. Watson, γράφει :

"... Πολλοί, αλλά όχι όλοι, εκπαίεσαν το ρόλο της υψηλής τεχνολογίας στον πόλεμο, μερικά ωστόσο εμφανίζονται λιγότερο διαφασμένοι για αίμα, σε σχέση με τα σχέδια των νέων υψηλού κόστους όπλων, σε μια εκοχή όπου τα κοινά κού μελώνονται. Συνιστάται ιδιαίτερη προσοχή στη μη-γενίκευση των αποτελεσμάτων του πολέμου της ερήμου, ιδίως στην περίπτωση αντιμετώπισης ενός καλά προετοιμασμένου εχθρού σε μάχη εκ του συστάδην..." . (Σημ. του Α.:ΑΣ σφετερί ο αναγνώστης τις ιδιαίτερες συζητήσεις που επικρατούν στη Γουγκουαβία).

Απ' όσα είπαν, λοιπόν, στο κερλοδικό οι ειδικοί, διαλέξαμε και σας παρουσιάζουμε τις απόψεις του Pierre M. Sprey, ανεξάρτητου (δηλ. μη-συνδεδεμένου με την κυβέρνηση και τις βιομηχανίες όπλων) συμβούλου από το Upper Marlboro, Md των ΗΠΑ.

Η υψηλή τεχνολογία ήταν μύθος

Η φράση "Ο Πόλεμος του Περσικού Κόλπου ήταν ο πρώτος πόλεμος που κερδήθηκε από την υψηλή τεχνολογία" έχει γίνει πια ένα "κλισέ" που το επαναλαμβάνουν ασαμάτητα κάποιοι δημοσιογράφοι που δεν έχουν ιδέα από πόλεμο και κάποιοι συνήγοροι της τεχνολογίας που ζουν με τα δολάρια του αμυντικού προϋπολογισμού.

Ο στρατηγός Schwarzkopf διαφωνεί μ' αυτή τους τη θέση. Λέει ότι, ακόμη κι αν ανταλλάσσαμε τον εξοπλισμό μας μ' εκείνον του εχθρού, η έκβαση του πολέμου θα ήταν η ίδια. Εχει δίκιο : Στα 2.500 χρόνια της ιστορίας των μαχών, πριν τον πόλεμο του Κόλπου, οι άνθρωποι και οι ιδέες έπαιζαν πάντα έναν ρόλο πολύ σημαντικότερο από το hardware (δηλαδή από τα υλικά μέσα και την εκάστοτε τρόπο χρήσης τους). (ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ : φυσικά, τόσο ο Sprey, όσο κι ο Schwarzkopf, είναι Αμερικανοί και, φυσιολογικά, προσπαθούν να μας κείσουν ότι οι ΗΠΑ είχαν δίκιο κι ότι οι στρατιώτες τους αγωνίζονταν μ' αυτή την πίστη. Ανεξάρτητα απ' την αλήθεια του ή όχι, αυτός ο ισχυρισμός κάνει το άρθρο κού αξιόπιστο σ' ότι αφορά το καθαρά τεχνικό μέρος του).

Ένας άλλος τρόπος για να ελέγξουμε, αν έχει δίκιο ο στρατηγός ή αν έχουν δίκιο οι θιασώτες της υψηλής τεχνολογίας, είναι η ανάλυση των διαθέσιμων στοιχείων για την αποτελεσματικότητα κάποιων "όπλων-κλειδών" του πολέμου, στη διάρκεια των μαχών.

Ας δούμε τους πυραύλους Patriot. Στη διάρκεια του πολέμου, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης πρόσφεραν πλήρη κάλυψη στους ισχυρισμούς της Raytheon Co. (της εταιρίας που κατασκευάζει τους Patriot) και του στρατού των ΗΠΑ, ότι οι Patriot "αντιμετώπιζαν επιτυχώς" τους 45 από τους 47 επιτιθέμενους ΣΚΟΥΝΤ. Αξιωματικοί του υπουργείου Άμυνας του Ισραήλ, ωστόσο, είχαν ανεπίσημα ότι, αν και για κάθε ΣΚΟΥΝΤ εξαπολύονταν τρεις Patriot, μόνο το 20% των κεφαλών των ΣΚΟΥΝΤ δεν εξερράγησαν, τελικά, στην περιοχή του στόχου τους. Ακόμη χειρότερα, κάποιοι από τους Patriot, που απέτυχαν να χτυπήσουν τους ΣΚΟΥΝΤ, εξερράγησαν μέσα στις πόλεις που υποτίθεται ότι υπερασπιζόνταν. Οι απώλειες, ανά ΣΚΟΥΝΤ, αυξήθηκαν κατά 80% απ' τη στιγμή που οι Patriot άρχισαν να υπερασπίζονται το Ισραήλ, ενώ τα κατεστραμμένα, ανά ΣΚΟΥΝΤ, διαμερίσματα αυξήθηκαν κατά 400%, σύμφωνα με στοιχεία της Wall Street Journal.

Ένα άλλο πολυδρόμητο όπλο, το καταδιηκτικό/βομβαρδιστικό F-117 Stealth, αποδείχτηκε σχέση φάρσα. Κατ' αρχήν, πόσο "αόρατο" ήταν; Γαλλικά, Κινέζικα και Βρετανικά ραντάρ εδάφους το εντόπιζαν με μεγάλη επιτυχία, σύμφωνα με τις σχετικές αναφορές. Ήταν, βέβαια, το μόνο αεροπλάνο των συμμάχων που κατάφερε να πλήξει το κέντρο της Βαγδάτης. Οσες φορές, όμως, το κατόρθωσε, συνοδευόταν πάντα από αεροπλάνα ηλεκτρονικής παρεμβολής, πράγμα που, βέβαια, κάθε άλλο παρά αποδεικνύει την "αορατότητά" του.

Εκτός αυτού, οι διασκευασμένοι σκελετός του F-117 A Stealth ευθύνεται για τα σοβαρά ελαττώματα στη συνολική του απόδοση, ακόμη και για εκείνα που αναφέρονται στην κατανάλωση καυσίμων και τη δυνατότητα ελιγμών. Από την άλλη μεριά, οι πιλότοι είπαν ότι τα ηλεκτρονικά συστήματα εκτόξευσης πυραύλων λειτουργούσαν ασυνήθιστα καλά, καλύτερα απ' ό,τι σ' άλλα αεροπλάνα αυτού του είδους.

Η μεγάλη ελπίδα στενής υποστήριξης του σώματος των πεζοναυτών, το αεριωθούμενο κάθετης απογείωσης AV-8B, ήταν σχέση απογοήτευση. Η ανάρκεια του ήταν πολύ μικρή για να του επιτρέψει να εντοπίσει το στόχο του και η ευπάθεια, που παρουσίαζε στα αντιαεροπορικά πυρά, ήταν κατώτερη από τις προδιαγραφές όλων των υπερηχητικών αεριωθούμενων. Το 10% των AV-8B καταρρίφθηκε πολύ σύντομα από τα επίγεια πυροβολεία.

Απ' τα διάφορα αεροπλάνα, το "χαμηλής τεχνολογίας" A-10 - αν και περιφρονημένο από τους γαλονάδες της αεροπορίας των ΗΠΑ - αποδείχτηκε, αντίθετα, ο πραγματικός "ήρωας" του πολέμου στον αέρα. Αν και αντιπροσώπευε μόνο το ένα δωδέκατο της συνολικής αεροπορικής δύναμης, έλαβε μέρος στο ένα τρίτο των εξορμήσεων και ευθύνεται για τα ένα τρίτα του συνολικού αριθμού των κατεστραμμένων αρμάτων μάχης του Ιράκ. Κυριόκοησε στη μάχη για την παράδοση των οδικών μεταφορών και στη μάχη εναντίον των κινητών εκτοξευτήρων των ΣΚΟΥΝΤ. Ήταν το μόνο αεροπλάνο που ήταν τόσο ισχυρό, ώστε να αντέχει στα πυκνά αντιαεροπορικά πυρά και να εκτοξεύει τους υπέρυθρους καθοδηγητές πυραύλους Maverick. Τα F-16, τα F-111 και τα F-18, ήταν πολύ ευπαθή στα επίγεια πυροβόλα για να μπορέσουν ν' αναλάβουν αυτόν το ρόλο.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου, οι δημόσιες σχέσεις του Πενταγώνου βασίστηκαν, κύρια, σε λίγα, προσεκτικά επιλεγμένα βιντεο-κλιπ, μερικά απ' τα οποία προβάλλονταν, ξανά και ξανά, απ' όλα τα τηλεοπτικά δίκτυα. Αντιπροσωπεύουν, άραγε, πραγματικά την αλήθεια των μαχών αυτές οι σκηνές "χειρουργικής ακριβείας" που φαίνονταν κάθε τόσο στις οθόνες μας; Κάθε άλλο! Με βάση τα στοιχεία που έδωσε ο στρατηγός Schwarzkopf, στις 30 Γενάρη 1991, κατά τη συνάντησή του με τους δημοσιογράφους, χρειάστηκαν 24 αεροπορικές έξοδοι (στις περισσότερες από τις οποίες χρησιμοποιήθηκαν βόμβες καθοδηγούμενες με λαίηζερ) για να καταφέρουν ένα απλό χτύπημα σε μια γέφυρα (!) και, τελικά, χρειάστηκαν 72 έξοδοι για να την καταστρέψουν εντελώς (!!!).

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Το κοινό δεν είδε ποτέ τις ταινίες που έδειχναν τις πολυάριθμες αεροπορικές επιδρομές που αποτύχαιναν να ρίξουν τη γέφυρα. Πολλοί θα εκπλήσσονταν αν μάθαιναν ότι οι επαναστατικές, νέες, "ακριβείς", καθοδηγούμενες με λαίηζερ βόμβες είχαν ήδη αποδειχθεί ανακριβέστατες σε τρεις προηγούμενες πολεμικές συρράξεις : στο Βιετνάμ, στη Λιβύη και στον Παναμά. Για παράδειγμα, το Γραφείο Γενικών Στατιστικών (General Accounting Office), στην έκθεσή του για τα δεδομένα της μάχης της Λιβύης, αποδείκνυε ότι οι καθοδηγούμενες με λαίηζερ βόμβες ήταν λιγότερο ακριβείς από τις μη-καθοδηγούμενες. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ : Με αποτέλεσμα να την πληρώσουν κι εκεί οι άμαχοι).

Αυτά τα λίγα δείγματα, του ποιά όπλα λειτούργησαν και ποιά όχι, μας οδηγούν σε δυο σκέψεις : ΠΡΩΤΟ. Αν η "υψηλή τεχνολογία" - όποιο περιεχόμενο κι αν δώσει κανείς σ' αυτόν τον όρο, που δεν σημαίνει απολύτως τίποτα - κέρδισε τον πόλεμο του Κόλπου, οπωσδήποτε δεν επρόκειτο για την τεχνολογία των αεροπλάνων και των πυραύλων που χρησιμοποιήσαμε. Και, αν πάρουμε υπ' όψη μας τα όσα ξέρουμε για τις ελλείψεις στους τομείς της επικοινωνίας και των πληροφοριών, μάλλον δεν επρόκειτο ούτε για την τεχνολογία των C3I (C3I : συντομογραφία των όρων "Control-Communication-Command and Intelligence", δηλαδή "Έλεγχος-Επικοινωνία-Διοίκηση και Πληροφορίες").

ΔΕΥΤΕΡΟ. Μια σοβαρή ανάλυση των δεδομένων των μαχών, σχετικά με το τί λειτούργησε και τί όχι - που θα γινόταν από εντελώς ανεξάρτητους επιστήμονες, κάτι σαν την "Επιθεώρηση Στρατηγικών Βομβαρδισμών" ("Strategic Bombing Survey"), που είχε συνταχθεί μετά το τέλος του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου - θα μπορούσε ν' αποτελέσει την πιο σημαντική συνεισφορά του πολέμου του Κόλπου στο μέλλον της άμυνας των ΗΠΑ.

IEEE - SPECTRUM (Special Report).

Pierre M. Sprey, Upper Marlboro, Maryland USA. Sep '91

Πριν, ωστόσο, παρουσιάσουμε κάποιες δικές μας θέσεις για τα όσα διαδραματίζονται στην κερσόχ του Περσικού Κόλπου και της Μέσης Ανατολής, θα σας παρουσιάσουμε απ' το ίδιο τεύχος του IEEE-SPECTRUM τις απόψεις ενός άλλου ειδικού, συνδεδεμένου, αυτή τη φορά, με το χώρο της βιομηχανίας όπλων. Πρόκειται για τις απόψεις του Malcolm R. Currie της Hughes Aircraft Co., μιας απ' τις εταιρίες που κατασκεύασαν τα "χειρουργικής ακριβείας" όπλα της αεροπορίας των ΗΠΑ.

H βιομηχανία δικαιώνεται

Η "Καταιγίδα της Ερήμου" απέδειξε δυο πράγματα σχετικά με τον σύγχρονο πόλεμο : το πρόβλημα της "ολοκλήρωσης" του ανθρώπου και της μηχανής μπορεί να λυθεί και η τεχνολογία, όταν ανατεθεί στα σωστά χέρια, μπορεί να είναι αποτελεσματική και βραστή. Οποτε χρησιμοποιήθηκαν από εκπαιδευμένους επαγγελματίες, τα εξελιγμένα όπλα βοήθησαν τους συμμάχους να σώσουν ζωές, κι από τις δυο πλευρές, και να κερδίσουν γρήγορα και αποφασιστικά τον πόλεμο.

Η "Καταιγίδα της Ερήμου" αποτέλεσε μίαν επιτομή του αυτοματοποιημένου πολέμου - της ικανότητας των οπλικών συστημάτων να χτυπούν μακρινούς στόχους και να επιτίθενται απ' οποιοδήποτε σημείο ενός πιθανού πεδίου μάχης. Οπως είδε όλος ο κόσμος στην τηλεόραση - σχεδόν σε "real time", δηλαδή την ίδια στιγμή που διαδραματίζονταν τα γεγονότα - οι καθοδηγούμενες με λαίηζερ βόμβες έμπαιναν από την πόρτα των Ιρακινών πυραυλικών σιλό και των θέσεων διοίκησης του εχθρού. Δεν θα μπορούσε να βρεθεί ένα περιεκτικότερο μήνυμα για να αναγγείλει την έλευση της εποχής του "ακριβούς" πολέμου.

Σ' όλη την πορεία της "Καταιγίδας της Ερήμου" έγινε φανερό το ότι η ικανότητα ολοκλήρωσης των συστημάτων και αλληλεπίδρασής τους με το πεδίο της μάχης βελτιώθηκε σημαντικά σε σχέση με προηγούμενες προσπάθειες. Πράγματι, οι θεωρίες και οι εργαστηριακές δοκιμές ταίριαξαν με την πραγματικότητα, κατά τρόπο που, πιστεύω, ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Από την πρώτη κιόλας νύχτα του πολέμου, τα καθοδηγούμενα με ακρίβεια βλήματα έπαιξαν έναν αποφασιστικό ρόλο.

Η αύξηση της εμβέλειας και της ακριβείας των σημερινών "έξυπνων όπλων" έγινε δυνατή χάρη στην σημαντική πρόοδο στους τομείς των μικροηλεκτρονικών κυκλωμάτων, των ημιαγωγών, των ολοκληρωμένων οπτικών συστημάτων, των ευαίσθητων ραντάρ, του συνδυασμού δεδομένων και σε πολλούς άλλους τομείς έρευνας. Σαν συνέπεια όλων αυτών, η ακρίβεια με την οποία πλήττονται οι στόχοι αυξήθηκε, από τα χιλιόμετρα - με τα οποία υπολογιζόταν κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο - σε λίγα μέτρα - κατά τον πόλεμο του Κόλπου. Σύντομα, θα μπορούμε να την μετρούμε με εκατοστά.

Οι αντιλήψεις μας για τον πόλεμο και, στην ουσία, η ίδια του η φύση άλλαξαν ξαφνικά με την εκδήλωση της ισχύος και της ακριβείας των συγχρόνων όπλων. Η άνευ προηγουμένου επιτυχία των συμμάχων, ωστόσο, δεν ήταν αποτέλεσμα μόνο της ανώτερης τεχνολογίας - βασίστηκε και στην ικανότητα των τέλει εκπαιδευμένων δυνάμεων, να χειριστούν τα πιο πολύπλοκα οπλικά συστήματα που έχουν κατασκευαστεί μέχρι σήμερα. Στο σημείο αυτό, πρέπει να πούμε ότι κι αυτή η δεξιότεχνα αποκτήθηκε χάρη στους εξελιγμένους ηλεκτρονικούς εξομοιωτές καταστάσεων (simulators).

Θα πρέπει ακόμη να σημειώσουμε ότι πολλά - αν όχι τα περισσότερα - από τα συστήματα που, με τόση επιτυχία, αναπτύχθηκαν στον πόλεμο του Κόλπου, πρωτοεμφανίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του 1970 : τα ελικόπτερα Blackhawk και Apache, τα άμαχα μάχης M-1 και Bradley, τα καταδιωκτικά F-16 και F/A-18, το αεροπλάνο κάθετης απογείωσης AV-8B, το GPS (Global Positioning System : Παγκόσμιο Σύστημα Εντοπισμού θέσεως), οι πυραυλοί ακριβείας και το "αόρατο" αεροπλάνο... Κι όλα αυτά, σε μια εποχή που ο αμυντικός προϋπολογισμός παρουσίαζε κάμψη, μετά τον πόλεμο του Βιετνάμ και βρισκόταν σε επίπεδα χαμηλότερα απ' τα σημερινά.

Μετά από χρόνια ολόκληρα δυσπιστίας και κακοπιστίας, η αμυντική βιομηχανία των ΗΠΑ αξίζει, σήμερα, την εμπιστοσύνη όλων, λόγω των καρπών που απέφερε το σύστημα λειτουργίας μας - δηλαδή η συνεργασία της κυβέρνησης με την βιομηχανία - στη διάρκεια της "Καταιγίδας της Ερήμου". Η εμπειρία αυτή αποτελεί ένα ψυχολογικό στήριγμα κι ένα τοξικό φάρμακο της εμπιστοσύνης προς μια βιομηχανία που αντιμετωπιζόταν με έλλειψη πίστης και κατανόησης.

Επιτός από το ρόλο τους στο χτύπημα ζωτικής σημασίας στρατιωτικών στόχων, τα όπλα ακριβείας έδωσαν στις ένοπλες δυνάμεις μας και τη δυνατότητα να διεξάγουν τον πόλεμο με φοβερή διακριτικότητα. Ένα από τα πιο εύγλωπτα παραδείγματα αποτελεί η επιτυχής επίθεση των F-111 των ΗΠΑ στους αγωγούς πετρελαίου που τροφοδοτούσαν τον θερματικό σταθμό του Sea Island, πράγμα που εμπόδισε τους Ιρακινούς στρατιωτικούς να πλημμυρίσουν με πετρέλαιο τον Περσικό Κόλπο.

Συνολικά, η προηγμένη τεχνολογία δημιούργησε τις προϋποθέσεις για μια μορφή "standoff warfare" (δηλ. για τη διεξαγωγή ενός πολέμου από μια σταθερή βάση, χωρίς να υπάρχει ανάγκη προώθησης στρατευμάτων στο εχθρικό έδαφος), πράγμα που για τις δυνάμεις μας σημαίνει έναν βαθμό ασφαλείας μεγαλύτερο απ' ό,τι σ' οποιαδήποτε άλλη περίπτωση στο παρελθόν. Η δυνατότητά μας να επιλέγουμε και να χτυπάμε - από μεγάλη απόσταση - ένα συγκεκριμένο κτίριο, έναν αγωγό πετρελαίου ή ένα ραντάρ, πιστεύω ότι άλλαξε ριζικά τον αριθμό των απωλειών που θα πρέπει να περιμένουμε σε παρόμοιες μελλοντικές καταστάσεις.

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Τα επιτεύγματα της "Καταγίδας της Ερήμου" είναι μόνο ένα δείγμα του τί μπορούμε να κάνουμε και του τί θα μπορούμε να κάνουμε στο μέλλον.

IEEE-SPECTRUM (Special Report). Malcolm R. Currie, στέλεχος της Hughes Aircraft Co., Los Angeles, Ca, USA, Sep. 1991

Πιστεύουμε ότι οι αναγνώστες μας θα κατάλαβαν ήδη το κόσο αξιόπιστες μπορούν να είναι οι απόψεις του δεύτερου ειδικού, αφού ... η "χειρουργική ακρίβεια" των αμερικάνικων όπλων κατάφερε να πλήξει το ξενοδοχείο Ar Rasunt της Βαγδάτης (19/1/93), μολονότι βρισκόταν σε απόσταση 18 χιλιομέτρων από τον στόχο, δηλαδή από το εργοστάσιο που υποτίθεται πως κατασκεύαζε εξαρτήματα πυρηνικών όπλων...

Παράλληλα, πιστεύουμε ότι θα έχουν ήδη χαρακτηρίσει ανάλογα και τις - σε στυλ "λερού πολέμου" - διακηρύξεις του Αμερικανού αρχιστρατήγου, που κατατέθηκαν απ' τον πρώτο ειδικό...

Το κείμενο που ακολουθεί διατυπώνει κάποιες θέσεις για τα όσα διαδραματίζονται. Τονίζουμε, στο σημείο αυτό, ότι πρόκειται για θέσεις όχι του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, αλλά κάποιων απ' αυτούς που συνέβαλαν στην έκδοση του συγκεκριμένου τεύχους (59). Όπως και το 1991, ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεσμεύεται να δημοσιεύσει τις τυχόν αντίθετες θέσεις και απόψεις συντόφων και αναγνώστων. (Οι τελευταίοι μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί μας μέσω των βιβλιοπωλείων ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑ και ΣΟΛΑΡΙΣ, αφήνοντας το κείμενό τους σ' έναν φάκελλο με την ένδειξη "για τον Αναρχικό"). Φυσικά, διατηρούμε το δικαίωμα της άσκησης κριτικής στις δημοσιευόμενες απόψεις.

1. ΓΙΑΤΙ ΕΚΚΙΝΑΜΕ ΑΠΟ ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ;

Η στενή σχέση που συνδέει τον επιδιωκόμενο σκοπό με τα μέσα επιδίωξης του είναι γνωστή από τη στιγμή που ο άνθρωπος άρχισε να σκέφτεται και να χρησιμοποιεί εργαλεία.

Το να κυνηγήσει κάποιος πρωτόγονος ένα πουλί με μια πέτρα που θα μπορούσε να σκοτώσει μαμούθ, θα του φαινόταν τόσο παράλογο, όσο παράλογο θα φαινόταν σε κάποιον σύγχρονο κυνηγό το να κυνηγήσει λαγούς με χειρобоμβίδες. Κάθε όπλο έχει συγκεκριμένο πεδίο χρήσης και χρησιμότητας του. Ένα περίστροφο μπορεί να σκοτώσει κάποιον άτομο μέσα στο πλήθος. Ένας πύραυλος μπορεί να σκοτώσει ολόκληρο πλήθος, αλλά δεν αποκλείεται να αφήσει ανέπαφο το συγκεκριμένο άτομο.

Άλλος λόγος που μας οδηγεί να ξεκινήσουμε απ' αυτό το σημείο είναι το ότι οι εταιρίες κατασκευής όπλων, αν δεν είναι αυτές που πυροδοτούν τους πολέμους, είναι οπωσδήποτε ανάμεσα σ' εκείνους που επηρεάζουν την εξέλιξή τους και που επωφελούνται απ' αυτούς.

Τέλος, ξεκινούμε απ' το σημείο αυτό επειδή αποτελεί ένα απ' τα λιγότερο γνωστά στοιχεία της κρίσης στην περιοχή του Περσικού Κόλπου και της Μέσης και Εγγύς Ανατολής.

2. ΠΟΙΟΣ "ΚΕΡΑΙΣΕ" ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ ΠΕΡΣΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ;

Πιστεύουμε πως οι πόλεμοι, γενικά, δεν "κερδίζονται" από κανέναν. Αν, ωστόσο, θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε αυτόν τον όρο, θα το κάνουμε μόνο με την έννοια του υπολογισμού των μη-απωλειών.

Απ' την πλευρά των μέσων και του τρόπου διεξαγωγής του πολέμου, λοιπόν, τις λιγότερες απώλειες τις είχαν, βέβαια, οι ΗΠΑ και η ΕΟΚ. Αυτό ήταν φυσικό, αφού ο πόλεμος δεν διεξαγόταν στο δικό τους ή σε κάποιο γειτονικό τους έδαφος. Αντίθετα, τόσο το Κουβέϊτ, όσο και το Ιράκ - και σε μικρότερη κλίμακα η Σαουδική Αραβία και το Ισραήλ - υπέστησαν σημαντικές απώλειες σε έμψυχο και άψυχο υλικό.

Αυτό οφειλόταν όχι μόνο στο ότι ο πόλεμος διεξήχθη στα εδάφη της περιοχής, αλλά και στο ότι τα όπλα που χρησιμοποιήθηκαν ήταν, κύρια, όπλα μαζικής καταστροφής - πύραυλοι και βόμβες. Ακόμη περισσότερο πρέπει να τονίσουμε το ότι αυτά τα όπλα μαζικής καταστροφής χρησιμοποιήθηκαν ενάντια στον άμαχο πληθυσμό και όχι ενάντια στις ένοπλες δυνάμεις των αντιπάλων. Αυτό φαίνεται και στην πρώτη φάση του πολέμου ("Καταγίδα της Ερήμου"-1991), αλλά και στην παρούσα, εν εξελίξει, δεύτερη φάση των εχθροπραξιών ("Αστραπή"-1993).

Αυτή, άλλωστε, η δεύτερη φάση των εχθροπραξιών δείχνει ξεκάθαρα ότι ο πόλεμος του Περσικού Κόλπου δεν έχει ακόμη κερδηθεί από κανέναν (αφού κανείς απ' τους δυο αντιπάλους δεν φαίνεται να έχει ηττηθεί οριστικά). Υπάρχει, ωστόσο, κάποιος που, στον τομέα των ηθικών απωλειών, έχει αναντίρρητα υποστεί ανεπανόρθωτες (ή τουλάχιστον πολύ δύσκολα επανορθώσιμες) ζημιές. Πρόκειται, φυσικά, για τον ΟΗΕ που στο εξής δεν θα μπορεί σε καμιά περίπτωση να διεκδικεί το ρόλο του ειρηνοποιού, αφού στη συνείδηση όλων των κατοίκων του πλανήτη έχει αποδειχθεί άβουλο όργανο των υπερδυνάμεων (δηλ. των πολυεθνικών εταιριών και του διεθνοποιημένου κεφαλαίου, καθώς και των κυβερνήσεων που υποστηρίζουν τα συμφέροντα των δυο πρώτων).

Επομένως, το ερώτημα των δυο ειδικών - όπως διατυπώνεται στο περιοδικό της IEEE - αν, δηλαδή, ο πόλεμος "κερδήθηκε" απ' την "υψηλή τεχνολογία", τη "χειρουργική ακρίβεια των όπλων", τις "άρτια εκπαιδευμένες δυνάμεις" ή από το "υψηλό ηθικό τους", στερείται οποιουδήποτε νοήματος.

3. ΥΠΗΡΞΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙ "ΥΨΗΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ" ΚΑΙ "ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑ" ;

Ωμά και απερίφραστα, ΟΧΙ !

Απ' την πλευρά των Ιρακινών, αποδείχθηκε ότι διέθεταν και διαθέτουν έναν οπλισμό συμβατικό. Δεν διαθέτουν όπλα χημικά, βιολογικά, πυρηνικά και δεν διαθέτουν τα κατάλληλα "οχήματα" για την εξαπόλυση μη-συμβατικών κεφαλών εναντίον εχθρικών στόχων. Είναι χαρακτηριστικό το ότι κανένας ΣΚΟΥΝΤ δεν έπληξε καίρια το Τελ Αβίβ ή τη Ριάντ.

Απ' την πλευρά των ΗΠΑ και των Ευρωπαίων συμμάχων τους, πάλι, οι πύραυλοι "μπέρδευαν τις πόρτες των πυραυλικών σιλό με τις πόρτες των καταφυγίων του άμαχου πληθυσμού" (Στις 13 Φεβράρη 1991, αμερικάνικος πύραυλος έπληξε καταφύγιο αμάχων στη Βαγδάτη, μπαίνοντας κυριολεκτικά από την πόρτα του καταφυγίου. Αποτέλεσμα: Περισσότεροι από 600 νεκροί, γέροι και γυναικόπαιδα. Στις 17 Γενάρη 1993, πύραυλος, που στόχευε "εργοστάσιο κατασκευής εξαρτημάτων πυρηνικών όπλων", λ ο ξ ο δ ρ ό μ η σ ε κ α τ ά 1 8 χ ι λ ι ό μ ε τ ρ α και κατάφερε... να πλήξει το ξενοδοχείο Ar Rasunt, στο κέντρο της Ιρακινής πρωτεύουσας. Αποτέλεσμα: Νεκρές δυο υπάλληλοι του ξενοδοχείου και πάνω από 10 άμαχοι βαριά τραυματισμένοι...).

4. ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ ΝΑ ΜΙΑΗΘΟΥΜΕ ΓΙΑ "ΕΦΑΛΜΑΤΑ" ΚΑΙ "ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑ" ;

Και πάλι, ΟΧΙ !

Τα στοιχεία (που δημοσιεύονται σ' όλες τις εφημερίδες, ακούγονται σ' όλα τα ραδιόφωνα και προβάλλονται σ' όλες

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

τις τηλεοράσεις,σ'όλον τον κόσμο) δείχνουν ένα πράγμα : οι ΗΠΑ κι οι ΕΟΚικοί τους συμ-
μαχοι προβαίνουν σε μαζική ρίψη όπλων μαζικής καταστροφής εναν-
τίον στόχων, κάθε άλλο παρά στρατιωτικών!!!

Δυσ,λοιπόν,είναι οι πιθανοί στόχοι τους :

Η κάμψη του φρονήματος του Ιρακινού λαού

ή

Η εξέδντωση όλων των Ιρακινών!!!

5.ΜΙΛΑΜΕ,ΛΟΙΠΟΝ,ΓΙΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ...

Σύμφωνα με το "Διεθνές Δίκαιο του Πολέμου" (στη σύνταξη του οποίου πρωτοστάτησαν οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και των χωρών της Δυτικής Ευρώπης, και,φυσικά,όχι του Ιράκ),όπως αυτό εκφράζεται στη Συνθήκη της Γενεύης και σε καμιά δεκαριά άλλα νομοθετήματα, δεν μπορεί να υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία :

Η ΚΡΗΝΗ ΟΠΑΝΩ ΜΑΖΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΜΑΧΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΝΟΧΥΡΩΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Το ίδιο,θεωρούνται εγκλήματα πολέμου η καταστροφή εργοστασίων παραγωγής ειδών διατροφής,φαρμάκων και ειδών πρώτης ανάγκης, η καταστροφή αρχαιολογικών και πολιτισμικών μνημείων, η καταστροφή νοσοκομείων, η κατοποίηση των αιχμαλώτων πολέμου, η Γ Ε Ν Ο Κ Τ Ο Ν Ι Α.

Όλα τα παραπάνω εγκλήματα βεβαιώνονται καθημερινά σε βάρος του Ιρακινού λαού.

Δεν διαπράττονται μόνο με τις πολεμικές επιχειρήσεις των ΗΠΑ και των Ευρωπαίων σε βάρος του.

Διαπράττονται και με τη συνέχιση του εμπόργκο στη διακίνηση τροφίμων,φαρμάκων,ειδών πρώτης ανάγκης προς το Ιράκ. Εμπόργκο,που έχει ψηφιστεί κι εφαρμόζεται με υπερβάλλοντα ζήλο απ'την πλειοψηφία των κυβερνήσεων των κρατών-μελών του Ο.Η.Ε.,που δίκαια μπορεί ν'αποκαλείται ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ πολέμου.

6.ΣΤΟΧΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΑΝΤΑΜ ΧΟΥΣΕΪΝ Η Ο ΙΡΑΚΙΝΟΣ ΛΑΟΣ :

Κατ'αρχήν,είμαστε υποχρεωμένοι - παρά την όποια αγελασία μας προς ηγέτες,ηγασίες κι εξουσίες - να δεχθούμε ότι ο λαός του Ιράκ,στη συντριπτική του πλειοψηφία,δεν διαχωρίζει τη θέση του απ'τον Σαντάμ Χουσεΐν. Αντίθετα,του στηρίζει και εγκρίνει την πολιτική του,είτε αυτή είναι η "εισβολή στο Κουβέϊτ",είτε αυτή είναι η "αναδίπλωση" και η "υπεράσπιση του πατρίου εδάφους". Η διαπίστωση αυτή,βέβαια,είναι διαπίστωση και,σε καμιά περίπτωση,δεν μπορεί ν'αποτελέσει ιδεολογική θέση. Ιδεολογική θέση,όμως,αποτελεί η πίστη στο δικαίωμα των ατόμων και των λαών (συνόλων ατόμων) να ΑΥΤΟΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ. Δεν μπορούμε,λοιπόν,να είμαστε συνεπείς ιδεολογικά,όταν αναγνωρίζουμε το δικαίωμα των κατοίκων της γιουγκοσλαβικής Μακεδονίας να κηρύσσουν την ανεξαρτησία του "κράτους τους",το δικαίωμά τους να ονομάζονται όπως θέλουν,το δικαίωμά τους να εκλέγουν ή, έστω, να ανέχονται τους ηγέτες τους..., ενώ - ταυτόχρονα - αρνούμαστε τα ίδια δικαιώματα στους Ιρακινούς. Φυσικά αυτό δεν σημαίνει ότι συμφωνούμε με όλες τις επιλογές όλων των ανθρώπων. Για λόγους αρχής,ωστόσο,μας είναι αδύνατον να δεχθούμε ο,τιδήποτε δεν αποτελεί επιλογή ενός λαού,αλλά του επιβάλλεται από κάποια άλλη,εξωτερική δύναμη. (Όταν,δηλαδή,οι Σέρβοι ψηφίζουν τον Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς ή οι Ιρακίνοι ψηφίζουν τον Σαντάμ Χουσεΐν,μπορεί να το θεωρούμε βλακώδες - αφού μ'αυτή τους την ενέργεια αναθέτουν τις ίδιες τους τις τύχες σε κάποιον τρίτο - δεν μπορούμε,όμως, να μην θεωρήσουμε αναφαίρετο το δικαίωμά τους να κάνουν αυτήν τη βλακεία. Ιδιαίτερα στην περίπτωση που οι ίδιοι επικροτούν και υποστηρίζουν την πολιτική και τις ενέργειες των ηγετών τους.)

Αντίθετα,ο λαός των ΗΠΑ δεν φάνηκε να επικροτεί την πολιτική του προέδρου του. Η αντίδρασή του στον πόλεμο του Περσικού Κόλπου εκφράστηκε με μεγάλες αντιπολεμικές κινητοποιήσεις. Η αντίθεσή του στην γενικότερη πολιτική του George Bush εκφράστηκε με την εξέγερση του Los Angeles. Και,τέλος,ο λαός των ΗΠΑ τον "τιμώρησε" μαυρίζοντάς τον στις προεδρικές εκλογές του Νοέμβρη 1992. Όλα τα παραπάνω δείχνουν ότι ο George Bush, στην ουσία, δεν εκτελεί την εντολή που του είχαν δώσει οι εκλογείς του τη στιγμή που,αντί να ασχολείται με τα τεραστία προβλήματα του εσωτερικού της χώρας του,αυτός εισβάλλει σαν κατακτητής στο Ιράκ.

Ετσι,λοιπόν,ο χαρακτήρισμός του Σαντάμ Χουσεΐν ως "χασάπη" δεν αναφέρεται τόσο στον ίδιο,όσο σ'ολόκληρο το λαό του Ιράκ.

Δικαιολογημένα,λοιπόν,αναρωτιέται κανείς : Μα,ποιό είναι το έγκλημα του Ιρακινού λαού ;

Δεν είναι άλλο απ'το ότι ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ,ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΖΕΙ,ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΣΕ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ !

Και βέβαια ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΑΛΛΟΥΣ ΠΑΡΑΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ,από την εκμετάλλευση των οποίων θα μπορούσαν να επιβιώσουν οι κάτοικοι της χώρας.

Ετσι,το μόνο που μπορούν να κάνουν οι Ιρακίνοι είναι η άντληση και η εμπορία του πετρελαίου της περιοχής. Κι εδώ,ακριβώς,η κυβέρνηση των ΗΠΑ και οι πολυεθνικές (που ελέγχονται απ'τα αμερικάνικα κεφάλαια) ΠΡΟΒΑΛΟΥΝ ΒΕΤΟ !

7.ΣΤΟΧΟΣ : ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ ΑΝΤΑΓΩΓΗΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ - ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΪΚΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ.

Τον Απρίλη του 1977 (11/4/77) το αμερικάνικο περιοδικό Seven Days (που ασχολείται με θέματα διεθνούς πολιτικής) δημοσίευσε μια συνέντευξη,με τον τίτλο "Oil imperialism and the US - Israel relationship". Δίγες μέρες αργότερα,η ίδια συνέντευξη - μεταφρασμένη στα γαλλικά - δημοσιεύσταν στην εβδομαδιαία Monde Diplomatique. Την ίδια συνέντευξη,μετά από λίγους καιρό,επέλεξε να αναδημοσιεύσει,στο πρώτο τόμο τεύχος, το περιοδικό Leviathan - Tri-Quarterly Journal of Middle East Politics and Culture του Πανεπιστημίου της Βοστώνης των ΗΠΑ.

Επρόκειτο για μια συνέντευξη του γνωστού Αναρχικού καθηγητή Noam Chomsky.

Δεν θα παραθέσουμε παρά ένα μικρό απόσπασμα απ'αυτή την άκρως ενδιαφέρουσα συνέντευξη (που αποκτά ιδιαίτερη σημασία,αν λάβει κανείς υπ'όψη του την εβραϊκή καταγωγή του καθηγητή)...

-Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή ;

-Ναι.Τουλάχιστον από το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου οι ΗΠΑ ασκούν μια πολύ σταθερή πολιτική στη Μέση Ανατολή,κύριο μέλημα της οποίας είναι η διασφάλιση του ότι τα ενεργειακά αποθέματα της Μέσης Ανατολής θα παραμείνουν σταθερά υπό Αμερικανικό έλεγχο. Το 1945, το State Department (υπουργείο εξωτερικών των ΗΠΑ) τόνιζε ότι τα αποθέματα αυτά αποτελούν "μια τρομακτική πηγή στρατηγικής ισχύος και ένα από τα μεγαλύτερα υλικά έπαθλα της παγκόσμιας ιστορίας".

.....

-Θα μπορούσατε να σχολιάσετε την αντίληψη που υιοθετεί ότι η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή δε μπορεί να είναι αξιόπιστη παρά μόνο αν αποκτήσουμε μια ανεξάρτητη ενεργειακή πολιτική ;

-Η αντίληψη αυτή βασίζεται αποκλειστικά σε μια παρεξήγηση. Ας υποθέσουμε ότι οι ΗΠΑ αντλού-

----- συνέχεια στην εκόμενη σελίδα

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

σαν το 100% της ενέργειάς τους από το δικό τους έδαφος. Αυτό δεν θα επιδρούσε ούτε στο ελάχιστο στην επιθυμία των Αμερικανών να ελέγχουν τη Μέση Ανατολή, επειδή αυτό που θέλουμε είναι το να εξασφαλίσουμε το ότι κανείς άλλος δεν θα έχει πρόσβαση σ' αυτά τα φθηνά ενεργειακά αποθέματα. Ένας από τους τρόπους, με τους οποίους οι ΗΠΑ διατηρούν τον έλεγχο τους στην Ευρώπη και την Ιαπωνία, είναι η στραγγαλιστική λαβή που εφαρμόζουν στον ενεργειακό τους ανεφοδιασμό. Αν, επομένως, κάποιο τεχνικό άλμα στον τομέα της ηλιακής ενέργειας ή του ορυκτελαίου που παράγεται απ' τα σχιστολιθικά πετρώματα εξασφάλιζε τον ενεργειακό εφοδιασμό των ΗΠΑ, προσφέροντάς τους πλήρη ανεξαρτησία από το πετρέλαιο της Μέσης Ανατολής, εμείς θα εξακολουθούσαμε να επιθυμούμε τη διασφάλιση του ελέγχου σ' αυτή την περιοχή, εφ' όσον το πετρέλαιο της Μέσης Ανατολής θα παρέμενε φθηνό και προσιτό.

.....
 Ο πραγματικός φόβος των ΗΠΑ, που μερικές φορές έχει εκφραστεί ξεκάθαρα (για παράδειγμα στην ομιλία του Kissinger, τον Απρίλιο του 1973, με τίτλο "Year of Europe" = "Έτος Ευρώπης") είναι ότι η Ευρώπη θα μπορούσε να εξελιχθεί σ' ένα σύστημα συγκρίσιμο, ως προς την ισχύ, με τις ΗΠΑ και ότι θα μπορούσε, στην περίπτωση αυτή, να προβεί - στη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική - στο είδος αυτών των διμερών ρυθμίσεων που εμείς θεωρούμε σαν Αμερικανικό προνόμιο.

.....
 - Πώς εξηγείτε την αλατάδη αύξηση της τιμής του πετρελαίου ;
 - Νομίζω ότι, κατά ένα μέρος, η εμφανής προσπάθεια των Αμερικανών, να διατηρήσουν και να αυξήσουν την τιμή του πετρελαίου, μπορεί να βοηθήσει μόνο σαν προσπάθεια (στην περίπτωση αυτή, επιτυχημένη) να τιμωρήσουν και να θέσουν υπό έλεγχο τους ανταγωνιστές μας, δηλαδή την Ευρώπη και την Ιαπωνία...

Δεν είναι απλά συμπτωματικό το ότι οι ΗΠΑ, η Γερμανία και η Ιαπωνία είναι ανταγωνίστριες κι "επικεραλές του αγώνα δρόμου για τον εφοδιασμό των πετρελαιοπαραγωγικών χωρών με καταναλωτικά αγαθά και με τον απαραίτητο εξοπλισμό για την ταχεία εκβιομηχανισή τους"...

(Ολόκληρη η συνέντευξη του Noam Chomsky περιλαμβάνεται στην συλλογή συνεντεύσεων του Αναρχικού καθηγητή γλωσσολογίας και πολιτικού αναλυτή που εκδόθηκε το 1988, απ' τον εκδοτικό οίκο Black Rose του Καναδά, εκμειλημένη απ' τον Carlos P. Otero, με τον τίτλο : "Language and Politics" = "Γλώσσα και Πολιτική").

Από το 1977 μέχρι σήμερα, βέβαια, δεν έχει παρατηρηθεί καμιά αλλαγή των στόχων της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή. Υπάρχουν, ωστόσο, κάποιες αλλαγές : Η δημιουργία των περιόχμων "strategic oil reserves" ("στρατηγικών πετρελαϊκών αποθεμάτων") από το 1978 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1980 (δηλαδή, η μη-άντληση πετρελαίου από το Τέξας και την Αλάσκα, ώστε να διατηρούνται ανέπαφα τα αμερικανικά αποθέματα & να χρησιμοποιηθούν μόνο σε έσχατη περίπτωση), η μετατόπιση του κέντρου πετρελαϊκών εισαγωγών των ΗΠΑ απ' τη Σαουδική Αραβία στη Νιγηρία (κατά το περιοδικό Oil and Gas Journal, το 25% των αμερικανικών εισαγωγών πετρελαίου - κατά το 1979-80 - προερχόταν από τη Νιγηρία. - που δεν είναι μέλος του ΟΠΕΚ - και μόνο το 7-10 % προερχόταν από τη Μέση Ανατολή), η τεράστια διόγκωση του εσωτερικού χρέους του αμερικανικού κράτους... Ολα αυτά δείχνουν ότι οι ΗΠΑ, αφ' ενός, ΕΧΟΥΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΠΟΙΗΘΕΙ - έστω και μερικτά - ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΣΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΜΑΥΡΟ ΧΡΥΣΟ και, αφ' ετέρου, ΟΤΙ ΔΥΣΚΟΛΕΥΟΝΤΑΙ ΕΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΜΕΣΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΪΚΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΩΝ ΑΦΟΥ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΝΑ ΧΑΝΟΥΝ ΤΗΝ "ΠΡΩΤΙΑ" ΕΤΟΝ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΜΕ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΤΙΚΑ ΑΓΑΘΑ...

Ετσι, λοιπόν, δεν μένει άλλος δρόμος για τις ΗΠΑ πέρα από την ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΠΗΓΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, το ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΟΙ ΗΠΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΡΑΚ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ... ΝΑ ΠΑΥΣΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ !

8. Η Ε.Ο.Κ. ΚΑΙ Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ;

Ναι.
 Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα από τη στάση τους, το 1991, στον ΟΗΕ. Εκείνο, που δεν φαίνεται ίσως τόσο καθαρά είναι το γιατί. Αν εξετάσουμε, έστω και πρόχειρα, τον σημερινό οικονομικό χάρτη, θα διαπιστώσουμε πως ο κόσμος έχει χωριστεί σε τρεις "ζώνες οικονομικής επιρροής" : σε ζώνη Αμερικανικής, σε ζώνη Γερμανικής (ή "Ευρωπαϊκής") και σε ζώνη Ιαπωνικής οικονομικής διεύθυνσης. Είτε ειλικρινά, είτε για να "κερδίσουν χρόνο", οι ευρωπαϊκές και ιαπωνικές βιομηχανίες έχουν αποδεχθεί αυτή την τριχοτόμηση της παγκόσμιας αγοράς, που τους πρότεινε η αμερικανική βιομηχανία, μέσω της κυβέρνησης των ΗΠΑ.

Ετσι, οι Γερμανοί αποδέχονται την καταστροφή του Ιράκ, όπως ακριβώς οι Αμερικανοί αποδέχονται την καταστροφή της Σερβίας και όπως ακριβώς και οι δύο αποδέχονται την Ιαπωνική εισβολή (και πάλι, υπό την αιγίδα του ΟΗΕ) στην Καμπότζη...

Οι πρόσφατες δειλές "αντιρρήσεις" της Ιταλίας, της Ολλανδίας, η ανάληψη "διαμεσολαβητικής προσπάθειας" από το Βατικανό, ακόμη και οι "επιφυλάξεις" της Ρωσίας (που, μάλιστα, ζήτησε και την έκτακτη σύγκληση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ) δεν δείχνουν παρά το φόβο κάποιων ευρωπαϊκών δυναμικών απέναντι στην εδραιωμένη Αμερικανική Νέα Τάξη, αλλά και στην ανάδειξη της Γερμανίας σαν υπερδύναμης στο διεθνές στερέωμα.

9. ΚΙ Ο ΑΡΑΒΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ... ;

Στη μεγάλη του πλειοψηφία, συμπαραστέκεται στον αγώνα επιβίωσης των Ιρακινών, εξαναγκάζοντας μάλιστα και τις κυβερνήσεις αρκετών Αραβικών χωρών (Συρία, Ιορδανία, ακόμη και Ιράν) να πάρουν ανοιχτά θέση ενάντια στη συνέχιση των αμερικανικών επιδρομών στο Ιράκ.

Φυσικά, οι υπόδουλες (οικονομικά και στρατιωτικά) στις ΗΠΑ και στην ΕΟΚ κυβερνήσεις χωρών, όπως η Σαουδική Αραβία, η Αίγυπτος ή το Μαρόκο (που αναλαμβάνει και την προεδρία του Συμβ. Ασφαλείας του ΟΗΕ) θα κάνουν ό,τι μπορούν και δεν θα διστάσουν ακόμη και να πνίξουν στο αίμα τους, ίδιους τους, τους λαούς, προκειμένου να προωθήσουν τα συμφέροντα των επικυρίαρχων τους.

Παρ' όλα αυτά, ο Αραβικός Κόσμος θα γενικότερα ο "Τρίτος" Κόσμος θα εμποδίσουν, τελικά, την πλήρη καταστροφή του Ιράκ ή, μάλλον, ΘΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΕΙΛΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΒΕΣΠΑΖΜΑ ΤΗΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΠΟΥ ΘΑ ΦΕΡΕΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΕΣ ΤΙΣ Η.Π.Α. ΜΕ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ (δηλαδή με τον παλιό "ΑΞΟΝΑ", σε νέα έκδοση...).

10. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ, ΛΟΙΠΟΝ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΙΜΗ ;

Η λογική των κρατών και των κυβερνήσεων έχει πάντοτε τη διάθεση να υποτιμά τους λαούς, τις θελήσεις και τις δυνατότητές τους και, πολύ συχνά, τους αγνοεί παντελώς. Θα ήταν, λοιπόν, ματαιοπονία το να περιμένουμε την

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Π Ο Λ Ε Μ Ο Σ Σ Τ Ο Ν Κ Ο Λ Π Ο : Θ Ε Σ Ε Ι Σ Κ Α Ι Α Ν Τ Ι Θ Ε Σ Ε Ι Σ

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

αντιστροφή της διαδικασίας από την εξουσία, τις πολυεθνικές, τις κυβερνήσεις... Όσο κι αν κάποιες από τις ηγεσίες κάποιων κρατών φαίνονται να υποχωρούν κάτω από το βάρος της λαϊκής πρέσσης, στο τέλος θα στραφούν μ' όλη τη βιαιότητα του κρατικού μηχανισμού ενάντια στο λαό. Κι αυτό, επειδή οι λαοί ξέρουν πολύ καλά τί θέλουν. Θέλουν να ξεφύγουν από την καταπίεση που ασκούν επάνω τους οι κάθε λογής εξουσίες και, πρώτα απ' όλες, η κρατική. Ετσι, κι όταν ακόμη στη μάχη τους ενάντια στην κυβέρνηση της χώρας τους χρησιμοποιούν την άλλη όψη της ίδιας εξουσίας - δηλαδή, την "αντιπολίτευση" - δεν το κάνουν, βέβαια, για να συνεχιστεί η καταπίεση, αλλά επειδή ΕΛΠΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΘΑ ΛΙΓΟΤΕΡΩΕΙ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ (αλλά και των συλλογικών) ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ.

Η παγκόσμια ιστορία είναι γεμάτη από διαψεύσεις αυτών των ελπίδων. Η απογοήτευση αυτή (των ανθρώπων που "αντιπολιτεύονται" από την "αντιπολίτευση", μόλις η τελευταία μεταβληθεί σε κυβέρνηση) ξεχνιέται μόνο κατά ένα μέρος. Κατά το υπόλοιπο, κατά το μέρος που δεν "ξεχνιέται", δρα αδυσώπητα. Η πίκρα συσσωρεύεται, φτάνει στο κρίσιμο σημείο, το ξεπερνάει και ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.

Από την εκλογή του νέου προέδρου των ΗΠΑ, το Νοέμβριο του 1992, μέχρι την ανάληψη των καθηκόντων του, το Γενάρη του 1993, έχουν περάσει δυο μήνες. Στο διάστημα αυτό, αρκετοί από τους ψηφοφόρους του έχουν ήδη απογοητευθεί. Σύμφωνα με τις επίσημες - πια - δηλώσεις του, το πρόγραμμα αναβάθμισης της καθημερινής ζωής των πολιτών των ΗΠΑ (μείωση φόρων, αύξηση κοινωνικών παροχών) θα πρέπει να... περιμένει. Παράλληλα, οι φιλοπολεμικοί του αφορισμοί και η πλήρης υποστήριξη στους χειρισμούς του Bush στο θέμα του Περσικού Κόλπου (αλλά και γενικότερα στα θέματα της διεθνούς πολιτικής) έχουν πείσει τους οπαδούς του "Δημοκρατικού Κόμματος" ότι τα περισσότερα από τα όνειρά τους θα παραμείνουν όνειρα, εφόσον η επιδίωξη της υλοποίησής τους γίνεται με τη μέθοδο των εκλογών. Ο Bill Clinton δεν διαφέρει σε τίποτε από τον George Bush...

Το ίδιο συμβαίνει και στην Ευρώπη με τον σοσιαλδημοκράτη Francois Mitterand ή με τον Felipe Gonzalez... Κάποιοι θα μας αποκαλέσουν "υπερραϊσιόδοξους"... Ίσως έχουν δίκιο. Όμως, η απελευθέρωση του σοσιαλισμού απ' την κρατική του εφαρμογή κι απ' τα διάφορα επίθετα που του κόλλησαν εχθροί και φίλοι, από το 1917 μέχρι το 1990, πιστεύουμε ότι έχει ήδη αρχίσει να αποφέρει τους πρώτους θετικούς της καρπούς - παρά την απογοήτευση που έσπειρε στα αριστερά κόμματα και κινήματα όλου του κόσμου. Ένας απ' τους καρπούς αυτούς είναι η επανάλυση της συζήτησης των παλιών ιδεών και, μάλιστα, από μερικούς που μέχρι τώρα τις απέρριπταν ασυζητητί, εφόσον ήταν ιδέες "της ΒΕΣΔ, της Κίνας, των Μπολσεβίκων, του Στάλιν, ... του εχθρού!".

Αυτή η συζήτηση (που επί "υπαρκτού σοσιαλισμού" είχε στην ουσία σταματήσει" εκεί, επειδή είχε καταντήσει ιδεολογία του κράτους" εδώ, επειδή απαγορευόταν σαν εχθρική) θα έχει σαν αποτέλεσμα το ξεκαθάρισμα των ιδεών αυτών, την εξέλιξη και την προσαρμογή τους στις σημερινές συνθήκες και - αργά ή γρήγορα - την εφαρμογή τους στην πράξη (ελπίζουμε, χωρίς τα λάθη και τις προδοσίες του παρελθόντος).

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΜΑΣ, ΩΣΤΟΣΟ, ΘΑ ΗΤΑΝ ΗΛΙΘΙΟ ΤΟ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΩΡΙΜΑΝΣΗ ΕΝΟΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΙ, ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ, ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΩΝ ΙΡΑΚΙΝΩΝ, ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ, ΤΩΝ ΤΑΜΙΛ, ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΤΙΜΟΡ, ΤΩΝ ΙΝΔΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΤΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ, ΤΗΣ ΩΚΕΑΝΙΑΣ... ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΚΑΙ ΘΑ ΗΤΑΝ Ε Ρ Κ Λ Η Μ Α Τ Ι Κ Ο ΤΟ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΕΝΟΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ Ή ΕΣΤΩ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ - που θα ανέτρεπε το Σαντάμ Χουσεΐν - ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΟΥΜΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΘΟΥΜΕ Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΥΠΟ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΛΑΟ.

Τ Ο Σ Α Μ Π Ο Τ Α Ρ Ι Σ Μ Α Κ Α Θ Ε Ε Π Ι Θ Ε Τ Ι Κ Η Σ Ε Ν Ε Ρ Γ Ε Ι Α Σ
Τ Ω Ν Η . Π . Α . / Ε . Ο . Κ . / Ο . Η . Ε .
Ε Ν Α Ν Τ Ι Α Σ Τ Ο Ι Ρ Α Κ Κ Α Ι Τ Ο Λ Α Ο Τ Ο Υ
Ε Ι Ν Α Ι
Κ Α Θ Η Κ Ο Ν Ο Δ Ω Ν Μ Α Σ ! ! !
Α Μ Ε Σ Ο Σ Τ Α Μ Α Τ Η Μ Α Τ Ο Υ Ε Μ Π Α Ρ Γ Κ Ο Κ Α Ι Α Π Ο Σ Τ Ο Η Ν
Τ Ρ Ο Φ Ι Μ Ω Ν , Φ Α Ρ Μ Α Κ Ω Ν , Ε Ι Δ Ω Ν Π Ρ Ω Τ Η Σ
Α Ν Α Γ Κ Η Σ Σ Τ Ο Ν Ι Ρ Α Κ Ι Ν Ο Λ Α Ο ! ! !

Ε Υ Μ Π Α Ρ Α Σ Τ Α Σ Η
Σ' Ο Λ Ο Υ Σ
Τ Ο Υ Σ Λ Α Ο Υ Σ Π Ο Υ Α Γ Ω Ν Ι Ζ Ο Ν Τ Α Ι Ε Ν Α Ν Τ Ι Α Σ Τ Ο Ν
Ο ρ γ α ν ι σ μ ό Η ν ω μ έ ν ω ν Ε γ κ λ η μ α τ ι ώ ν ! ! !
(Ιρακινούς, Σέρβους, Σομαλούς ... κλπ).

*** Ζητάμε συγγνώμην από τους αναγνώστες μας για την "φτώχεια" αυτού του τεύχους (εμφάνιση, σταυρόλεξο, άλλα θέματα...). Θεωρήσαμε όμως την έκδοσή του ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ.

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ